

се състои отъ двѣ части: въ южната ѝ частъ, въ горнитѣ пластове, има три пещери; въ сѣверната частъ на горнитѣ пластове има една, а въ срѣднитѣ пластове има редъ изкуствени пещери съ 7 отвора на вѣнъ. По свѣдѣние на старитѣ хора, които сж влизали въ пещеритѣ, всички тѣ сж хубаво изработени и въ тѣхъ има и писма.

Общото название на пещеритѣ е „Мѣнастиръ“ (карта III, табл. XV фиг. 104 отъ сѣверо-изтокъ).

55.

Въ южната скална стѣна на крѣпостъта „Синъ-градъ“ се виждатъ разрушени малки изкуствени пещери (карта III; табл. V, фиг. 44); въ скалата „Стене“, на изтокъ отъ Синъ-градъ, има слѣди отъ изкуствена обработка.

56.

На дѣсния брѣгъ на долината на р. Ломъ, западно отъ устието на дола Арнаутъ-дере, юго-източно отъ с. Ветово (5 км.), се издигатъ 7 скални стѣни, въ гористия склонъ на платото, нарѣчени

Ветовски карани.

Въ всѣка отъ тѣхъ има недостъпни изкуствени пещери, по една или въ група, правилно изработени; най-големата група е съ 4 входа въ срѣдната скала; въ съсѣдната източна има една киля въ кубическа форма и въ съсѣдната до нея — пещера съ входъ, отъ далечъ въ форма на равнорамененъ кръстъ (карта III; табл. XV. фиг. 105 отъ югъ).

57.

На дѣсния брѣгъ на долината, между воденицитѣ Хамза-дермене и Ахмедъ бей, западно отъ устието на дола Каранлъкъ, въ скалната стѣна „Бакарджикъ“, се виждатъ въ срѣднитѣ ѝ пластове двѣ правилни пещери (карта III).

58.

Надъ лѣвия брѣгъ на долината, въ скалитѣ надъ Ахмедъ-бейовата воденица, въ горнитѣ имѣ пластове, е имало изкуствени пещери, унищожени съ камъноломъ (карта III).

59.

Торлашки Мѣнастиръ

(фиг. 106 планътъ; табл. XVI. фиг. 107 църквата отъ югъ и фиг. 108 олтарътъ въ църквата; карта III).

Отъ възвишението на сѣверъ отъ с. Торлакъ се спуска къмъ р. Бѣли Ломъ, единъ сухъ долъ, нарѣченъ Мѣнастирски боазъ.